

Η Σουμέλα με τόν άντραν άπο σόν Ραδιοφωνικόν Σταθμόν.

Ε.ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ.

- Η -

Αγαπητά μας ΤΕΑ και φίλου άκροαται συνεχίζουμε τό πρόγραμμα μας με τό.....

ΣΟΥΜ.

Στά κόντσοπον, στα.

.....θόρυβος, βήματα κλπ..... (τραγουδούν))

"Αρ έλα. Άναθεμά σε μουτσουρούμ". Ντό φοβάσαι, έλα. "Έλα με τ'έ-  
μέν είπασε.

ΤΡΑΝ.

"Όλαν άφς με. Έπατρες κι έρθες έκρέμφες με άδαπές.

ΣΟΥΜ.

Παιδιά νά σχωράτε μας. (στόν άντρα της) Άτρώει σε άούτ' τ' άπες;  
Ναι τσιλιαγομάτ'. (πλησιάζουν) Λούτοιν είν' πή τραγωδούν τ'  
έμέτερα τά τραγωδίας.

ΤΡΑΝ.

Άχά, καλά λές. Κεμεντσέν έλέπω. Μω την πλάσης... έσειν άς έμετέρ-  
τσ' είστεν;

ΟΛΟΙ.

Ναι-ναι θετό, πόντιοι είμες.

ΤΡΑΝ.

Και άούτς άμον τοπούζ' ντό στέκ' έμπροστά μ' ντό έρ; Για έπάρτ'  
άτο σό γιάν.

ΟΛΟΙ.

Άααα.....

ΣΟΥΜ.

Φτοϋ... άναθεμά σε. "Αφς άτο-άφς άτο. Άτό τό μικροφών' ντό λέ-  
γνε έν. Άπ' άτουκά φεύ' ή λαλία.

ΤΡΑΝ.

Σούκ-σούκ Σουμέλα άς πώμε. Έγώ έπουσμάνεφα. Έγώ άδανά νά  
τραγωδω κι είμαι. Έγώ νά χάνω τή λαλία μ' καιρόν κι έχω.

ΣΟΥΜ.

Όλδεν ήμέραν άπές' σό σπίτ' νοφώντσ' με κι άτώρα.....

ΤΡΑΝ.

Άπές' σόσ' σπίτ' έν άλλο κι άδανά έν άλλο. Άτό τό μειροφών'  
ντό είπες, λέγνε παίρ' τή λαλίαν τ' άνθρωπή.

ΟΛΟΙ.

.....γελοϋν.....

ΣΟΥΜ.

Άναθεμά σε. Ζατί άβανάξ έρθες και σόρδολος θά πās. Τρία φο-  
ράς έρθα, κατ' έπαίρνεν τ' έμόν τή λαλίαν; Άτό νιά λαλίαν  
παίρ' και νιά και τιδέν.

ΤΡΑΝ.

Νέησα δέχικουμαι. Άμαν χάται ή λαλία μ' έγώ κι έσύ έξέρομε.

ΣΟΥΜ.

Έμεις οί γεροντάδες άν κι μαθίζουμε άούτ' τά τσαχίλια, έκειν'  
τά παλαιά και τ' έμορφα τά τραγωδίας έμουν, άτοιν άπόθεν θά  
μαθάν' άτα; Νά έξήντα χρόνια σ' άπάν ιστέ έγιαράεφαν και τ'  
έσά τά τραβάγγελα. Άρ έξέρτσ' τρία πατεριμούς, πέ άτα και γλή-

ΤΡΑΝ.

(φοβισμένος, έπαθε τράκ) Κι' άρ έγώ ντ' έξερω. Ποτον θά λέγω;  
Άμον έξαλίγα. Άμον Σουμέλα ένέσπαλα και ντ' έξερα. Λελεύω σε

ΣΟΥΜ.

γάρη, άμον κατ' έπαθα. Κι' είμαι καλά.

ΟΛΟΙ.

"Οι... νά λελεύω σε, έπαθες τράγγ'.

ΤΡΑΝ.

(συνεχίζει ο φόβος του) Ντό είπες, τάν;

ΟΛΟΙ.

.....γελοϋν.....

ΣΟΥΜ. Τσάνουμ' μή φοῦσαι, ἔλα ὀντάμαν θά λέγομ' ἄτο.

ΤΡΑΝ. Ἄλια σιάλα μίαν ἑσῦ.

ΣΟΥΜ. Παῖξον ρίζα μ' τήν κερμεντσέν. Ἀούτο ποῖσον. (κάνει πρῶτα τόν ἦχο μέ τό στόμα της) Ἄητε Τραντάφυλλε μέ τ' ἑμέν ὀντάμαν.

((ἡ λύρα παίζει καί ἡ ΣΟΥΜ. καί ὁ ΤΡΑΝ. τραγουδοῦν)))

Τ' ὀσπίτοπο μ' ἀπέσ' σ' ὀρμάν

ὀλδερὰ κλερθία

τό αἷμαν ἀπέσ' σήν καρδιά μ'

πουλόπο μ' ἀγλαθία.

Ἐμέν τά ράσια κι' ἐγληναν

ἡ γῆ καπούλ' κι' ἐφτάει με

ὁ χάρον τήν φύ μ' κι' θά παίρ'

ἄρ ἡ σεβτά ψ θά κἀη με.

ΣΟΥΜ. ((διακόπτει τήν λύρα))) Καλά γιά σταθέστεν, ἄτσον τσατίν ἑν ἀούτο ἡ καῖτέ καί κι' τραγοδεῖτεν κι' ἑσεῖν πᾶ μέ τ' ἑμᾶς ὀντάμαν; Νέπε παῖξον, καί ἄητε ὀλ' μίαν σ' ἑμέν καί σόν Τραντάφυλλον ἄπάν.

((ἡ λύρα συνεχίζει στόν ἴδιο σινοπό)))

Ἐμέν οἱ λύκ' ἐσάρεφαν

ἀπαγιές σά καμένα

θά στείλω σε· τά λόματα μ'

λερά καί ματωμένα.

((ἡ χορωδεῖα ἐπαναλαμβάνει στήν ἀρχή ἐλαφρά, καί στή δεύτερη στροφή τοῦ διστίχου κανονικά)))

ΣΟΥΜ. Ἐλέφ' πῶς ἐμαθέτ' ἄτο;

((ἡ λύρα δέν διακόπτει)))

ΤΡΑΝ. Ὅι... νά λελεύω σας.

Ν' αὐολεῖ ἑμᾶς πι' ἐγέρασα μ'

τά χρόνια μουν πηδέβαν

ὀλια ντ' ἐφτάμε νεφιλιάν

ὀλι' ἀπ' ἑμᾶς ἐδέβαν.

((ἡ λύρα διακόπτει)))

ΤΡΑΝ. Εὐχαριστοῦμε.

ΣΟΥΜ. Ἰντιαν ἐξέρομε ἐγώ κι' ὁ Τραντάφυλλον θά μαθίζομ' ἑσας ἄτο.

ΟΛΟΙ. Εὐχαριστοῦμε, νά εἴστεν καλά.

- Η -

Ὁ Εὐσταθιάδης δημιούργησε τή Ραδιοφωνική αὐτή σκηνή γιά νά φέρη σέ διάθεση τοῦς σεβαστοῦς μας γέρους καί γριές, γιά νά μᾶς προσφέρουν ὅτι τό πολυτιμώτερο ὡς ἀναφορᾶ τό πντιακό τραγούδι κρύβουν μέσα στός εὐγενικές ψυχές των.